

CELEBRACIÓN EN OS COTOS (na igrexa)

22-23 de xuño do 2024

XII ORDINARIO B

OS COTOS COA IGUALDADE VERDADEIRA DAS PERSOAS,
COS POBOS QUE SOFREN INJUSTIZA E ABANDONO,
COS REFUXIADOS E MARXINADOS DA SOCIEDADE,
COA NATUREZA MALTRATADA,
CON RESPONSABILIDADE COIDADORA ANTE A COVID-19
E SEMPRE SEMENTANDO PAZ

1.- ENCONTRO DA COMUNIDADE

(tod@s de pé)

@ monitor/a está na sé

SAÚDO DE BENVIDA

🎵 *nº Amigos nas penas*

Celebrante:

Benvidos sexamos todos a esta celebración. Reunímonos para compartir en comunidade a nosa fe. Facémolo no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo.

Que fácil é dicir “non teñas medo”, pero, cando se ten, que difícil é superalo.

Por medo péchanse as portas aos refuxiados, por medo moitas mulleres sofren violencia de xénero, por medo cálanse inxustizas, por medo mírase para outro lado, por medo non se acepta a quen pensa, vive ou cre diferente.

E cando temos medo sabemos da necesidade de alguén a nosa beira para facerlle fronte. Nestas andan os discípulos, e non dubidan en acudir a Xesús. Con el o medo convértese en superación, en ocasión para deixar atrás os atrancos.

ACTO PENITENCIAL

Celebrante *Con Xesús da nosa parte, atrevémonos a pedir perdón, confiámonos á misericordia do Deus que perdoa. Achegámonos a El porque non nos dá medo achegarnos ao Pai. Pómonos nas súas mans para deixarnos perdoar **porque podemos facelo mellor:***

Monitor/a

➤ Porque o medo nos bota para atrás, e nos enche de desconfianzas á hora de crer. Señor téndenos a túa man

➤ Porque o medo nos alonxa dos demais, e nos fai desconfiados á hora de compartir. Cristo téndenos a túa man

➤ Porque o medo nos enche de covardías, nos leva a mirar para outro lado conformándonos e deixándonos levar. Señor téndenos a túa man

Celebrante: *Deus agarimoso ten piedade de nós, dos que teñen un lugar no noso corazón e na nosa vida, e dos que viven cheos de medos.*

A todos nos concede o perdón e nos leva á vida eterna. Amén.

ORACIÓN PROPIA DO DÍA

Celebrante: *Rematamos a primeira parte da celebración presentando no silencio o que rebule no noso interior. Hoxe rezamos cos refuxiados que con medo se senten desprezados e rexeitados, rezamos cos pobos de Siria e Palestina que con medo vense moi lonxe de compartir en paz, e rezamos con todas as mulleres que con medo se ven lonxe da xustiza e a IGUALDADE.*

(silenzio)

Celebrante:

Deus, Noso Pai, Ti es fonte de todo ben, e a túa man non nos abandona nunca, porque Ti sempre estás á nosa beira e fundáchesnos sobre a pedra firme da túa caridade. Concédenos vivir sempre facendo realidade o amor que tes con nós, e dános o auxilio da túa graza pois contigo a nada tememos. Así o fixo Xesús que vive e reina por sempre eternamente. Amén.

2.- PROCLAMACIÓN DA PALABRA DE DEUS

(sentad@s) a palabra de Deus proclámase dende o ambón

Celebrante: *Escoitar con medo non é escoitar. A Palabra de Deus é vida cando a acollemos, cando deixamos que sexa en nós semente, cando con ela medramos vencendo os nosos propios medos. Como discípulos deixemos que a Palabra de Deus nos alente.*

LECTURA DA SEGUNDA CARTA DE PAULO AOS CORINTIOS

Irmáns e irmás:

É o amor de Cristo o que nos preme, cando pensamos que, ao morrer un por todos, morreron todos; el morreu por todos, a fin de que os que viven xa non vivan para si, senón para o que morreu e resucitou por eles.

Por iso, nós xa non prezamos a ninguén conforme a criterios mundanos; aínda que teñamos coñecido a Cristo conforme a eses criterios, agora xa non o coñecemos así. Polo tanto, quen estea en Cristo, é unha criatura nova: o que era vello, pasou. Vedes? Hai unha realidade nova.

Palabra do Señor

♪ 41 *Quen nos vai separar de Ti?* SALMO

(en pé) Leccionario II B páx 206 Mc 4, 35-41 EVANXEO

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO MARCOS

Daquela, á caída da noite, dilles Xesús aos seus discípulos:

- Ora, vamos para a banda de alá do Mar de Galilea.

Eles, deixando a xente, levárono no bote onde estaba sentado; e ían seguidos por outras barcas.

Entón formouse tal turbillón de vento que os salseiros caían enriba do bote e enchíano de auga. El, entrementres, estaba na popa durmindo sobre un cabezal. Fórono espertar, berrándolle:

- Mestre, seica non che importa que afoguemos?

Entón el, espertando, increpou ao vento, e díxolle ao mar:

- ¡Silencio, e acouga!

O vento amainou, e veu unha gran calma.

Despois díxolles:

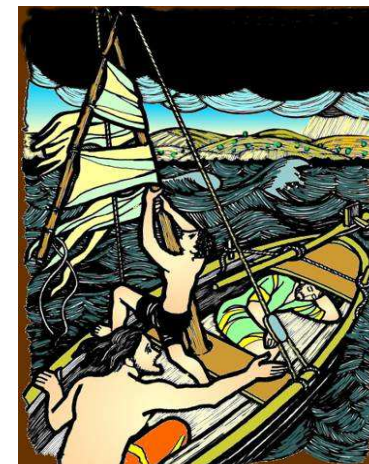
- Por que tendes tanto medo? Seica aínda non tendes fe?

Eles, cheos dun medo enorme, comentaban entre si:

- Pero, quen será este, que mesmo o vento e o mar o obedecen?

Palabra do Señor

(sentad@s) gardamos uns instantes de silencio para acoller a palabra no corazón

(en pé)

PROFESIÓN DA FE

Celebrante: Neste encontro parroquial no que renovamos os nosos compromisos con Xesús, queremos contar con El á nosa beira para superar os medos e facer vivo o evanxeo no que cremos. Dicimos

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

Monitor/a:

Credes en Deus Pai e Nai,
creador do ceo e máis da terra,
e que nos quere á súa imaxe e semellanza
dando unha man a quen está pasando medo?

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

Credes en Xesús,
o noso irmán,
que viviu nesta terra dando unha man
para amosarnos que así damos vida ao evanxeo?

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

Credes no Espírito Santo
que nos alenta para dar perder o medo
e sabernos seguros con Deus?

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

Credes na igrexa,
comunidade na que todos compartimos
a dor dos soños rotos da paz que enchen de medo a vida?

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

ORACIÓN UNIVERSAL

Celebrante: Oremos a Deus Pai, e como comunidade poñamos nas súas mans os nosos mellores froitos para esta parroquia na que vivimos.

Oremos dicindo

Pai, axúdanos a superar os medos

Monitor/a

✓ Pai, estamos sementando a igrexa que construímos entre todos, pero temos medo e moitas veces quedámonos na rutina de sempre, por iso dicimos con fe

✓ Pai, estamos compartindo en comunidade, pero aínda hai moitos refuxiados que viven rexeitados, con medo e sentíndose sos, por iso dicimos con fe

✓ Pai, estamos dando froitos nos camiños da igualdade, pero aínda hai demasiadas mulleres cheas de medos, por iso dicimos con fe

✓ Pai, imos facendo camiños de solidariedade, pero aínda somos demasiados desconfiados e pouco tolerantes, por iso dicimos

Celebrante: Deus Pai, escoitas as nosas pregarías, e nós enchémonos do alento que leva a Xesús a dar unha man a quen vive con medo. Queremos perder os medos contigo que vives e reinas por sempre eternamente. Amén

3.- OS SIGNOS DA COMUÑÓN CON DEUS E COA COMUNIDADE

NOSO PAI

Celebrante: *Fiándonos dos consellos de Xesús, querendo ser testemuñas da súa vida imos rezar sen medo porque lle rezamos a un PAI. Coa confianza de fillos e fillas facemos nosas as palabras de Xesús e rezamos ofrecendo as nosas mans:*

NOSO PAI ...

SIGNO DA PAZ

Celebrante *As nosas mans tendidas uns para os outros expresan a nosa vontade de ser coherentes con Xesús no que dicimos e no que facemos. A vida non se fai con medo, faise con respecto, con tolerancia, e faise con todas as mans atrevidas para que outras non teñan medo. Fagámolo dándonos a paz.*

♪ n° 36 *Fagamos a paz irmáns*

COMUÑÓN

Celebrante: *Os discípulos foron pouco a pouco descubrindo que valía a pena compartir con Xesús a mesa, a conversa e a tenrura coa que facía ben.*

Nós compartindo arredor desta mesa comprometémonos para construír un mundo que supera medos, sementa tolerancia e soña con froitos de igualdade e fraternidade.

Ditosos nós convidados a este pan do Señor.

Señor, eu non son merecente de que entres no meu fogar, mais unha palabra túa abonda para me salvar

♪ n° 43 *Non vou só ou No colo da miña nai*

4.- AVISOS E DESPEDIDA

ORACIÓN FINAL

Celebrante:

Señor, por este pan da vida que acabamos de compartir realizas a unidade desta comunidade e de Os Cotos.

Fai que a túa luz nos guíe polo camiño do ben, vencendo os medos, asumindo responsablemente as nosas decisións e aceptando as dos demais.

Pedímolo por Cristo noso Señor. Amén.

Avísase das misas (ver folla do mes) recordando a celebración na lembranza do noso querido Andrés

Con Xesús, cremos que vale a pena facer evanxeo sen medo a dar unha man a quen a necesite.

Con Xesús queremos facernos cribles e sen medo a ser semente dun mundo máis respectuoso coa natureza.

Con Xesús queremos lembrarnos dos veciños da parroquia que non están, queremos lembrar a quen está sufrindo enfermidade e medo, queremos lembrar as terras de Palestina e Siria e a súa paz ausente, e queremos lembrar con agarimo ao noso querido párroco Andrés.

“Non teñamos medo”

Palabras de Xesús no evanxeo de hoxe

***Que teñamos un bo día, unha boa semana,
e o Señor nos bendiga, † nos garde de todo mal
e nos leve ao seu fogar de vida eterna. Amén
Podémonos ir en paz.***

Andrés,

párroco d'Os Cotos

**« Combatín
unha loita brillante,
rematei a miña
carreira, gardei a fe.
O que me resta
é a coroa da xustiza
que me está
reservada.**

**E o Señor,
que é xuíz xusto,
hama entregar
aquele Día. »**

(2 Tim 4, 7-8a)

**Por tanto, por todo,
Graciñas Andrés!**